

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμά Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 51

29 Ἀπριλίου 2018

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερραμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΑΡΑΛΥΤΟΣ ΤΗΣ ΒΗΘΕΣΔΑ

1. Ἡ περίοδος αὐτή, ἀδελφοί χριστιανοί, τὴν ὁποία τώρα διερχόμαστε, κλείνεται ἀπὸ δύο μεγάλες ἐορτές. Τὴν ἐορτὴ τοῦ Πάσχα, πού ἐορτάσαμε, καί τὴν ἄλλη μεγάλη ἐορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς, πρὸς τὴν ὁποία πηγαίνουμε. Γι' αὐτὸ καί τὰ Εὐαγγέλια, τὰ ὁποία θὰ ἀκούουμε τίς Κυριακὲς συνδέονται μὲ τίς ἐορτές αὐτές. "Ἐτσι, λοιπόν, καί τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου πού ἀκούσαμε, μίλησε γιὰ «ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων», κατὰ τὴν ὁποία ὁ Ἰησοῦς ἀνέβηκε στὰ Ἱεροσόλυμα. Ἀκόμη καί οἱ ἅγιοι Πατέρες δὲν συμφωνοῦν στὸ ποιά εἶναι ἡ ἐορτὴ αὐτή. Εἶναι τοῦ Πάσχα ἢ τῆς Πεντηκοστῆς; Κατὰ τὸν ἅγιο Χρυσόστομο εἶναι τῆς Πεντηκοστῆς. Καί ἔτσι πρέπει νὰ εἶναι. Γιατί κατὰ τὴν Πεντηκοστὴ ἐορτάζουμε τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ δὲ Ἅγιο Πνεῦμα, ὅπως εἰκονίζεται μὲ φωτιά, ἔτσι εἰκονίζεται καί μὲ νερό. Καί τὸ Εὐαγγέλιο σήμερα μιλοῦσε γιὰ νερό πού θεράπευε. Τὸ ἴδιο καί τὴν ἄλλη Κυριακὴ, τὴν Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος. Ἐορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς, λοιπόν, ἦταν ἡ ἐορτὴ, γιὰ τὴν ὁποία μιλά τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο καί κατὰ τὴν ὁποία πῆγε ὁ Ἰησοῦς στὰ Ἱεροσόλυμα.

Ἀλλά, ἄς προσέξουμε καὶ ἄς διδαχθοῦμε, ἀδελφοί, πού πῆγε ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Δὲν πῆγε σὲ ἀνάκτορο ἢ ἄλλο ἐπίσημο κέντρο, ἀλλὰ πῆγε σὲ νοσοκομεῖο! Ἀκούστε: Στὰ Ἱεροσόλυμα, πρὸς τὰ βορειο-ἀνατολικά τοῦ Ναοῦ, ὑπῆρχε μία πύλη ἀπὸ τὴν ὁποία περνοῦσαν τὰ πρόβατα ἐρχόμενα ἀπὸ τὴν ὑπαιθρο γιὰ νὰ μποῦν στὴν πόλη. Κοντὰ στὴν πύλη αὐτὴ ἦταν μία σάν δεξαμενὴ, «κολυμβήθρα», τὴν λέει τὸ Εὐαγγέλιο, πού λεγόταν «προβατικὴ», γιὰ τὰ πολλὰ πρόβατα πού περνοῦσαν ἀπὸ ἐκεῖ. Τῆς ἔδωσαν καί ἄλλο ὄνομα: Τὴν ἔλεγαν καί «Βηθεσδά», ἴσως γιὰ τὰ θαύματα καί τίς δωρεές, πού γίνονταν ἐκεῖ. Σ' αὐτὴν, λοιπόν, τὴν «κολυμβήθρα», πού εἶχε τριγύρω της πέντε θολωτὰ ὑπόστεγα, βρισκόνταν ξαπλωμένοι πολλοὶ ἄρρωστοι: Τυφλοὶ, κουτσοί, καί ἄλλοι ἄρρωστοι μὲ διάφορα εἶδη ἀσθενειῶν. Αὐτοὶ περίμεναν ἐκεῖ τὴν κίνηση τοῦ νεροῦ, γιατί, ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ, κατέβαινε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἓνας ἄγγελος καί τάρασσε τὸ νερό. Καί ὁ πρῶτος πού θὰ ἔμπαινε μετὰ τὴν ταραχὴ τοῦ νεροῦ, θὰ γινόταν καλὰ ἀπὸ ὁποιοδήποτε νόσημα καί ἂν ὑπέφερε. Θαυμαστὸ πραγματικὰ φαινόμενο. Ἄς προσέξουμε ὅμως ὅτι δὲν θεράπευε τὸ νερό, ἀλλὰ θεράπευε ἡ δύναμη πού ἔδιδε στὸ νερό ὁ ἄγγελος ἀπὸ τὸν οὐρανὸ μὲ τὴν ταραχὴ πού τοῦ ἔκανε. Γι' αὐτὸ καί δὲν θαυματουργοῦσε ὁποιαδήποτε ὥρα μόνο του τὸ νερό, χωρὶς πρῶτα τὴν κίνησή του ἀπὸ τὸν ἄγγελο. Γιὰ νὰ τὸ νοήσουμε αὐτὸ, ἄς σκεφθοῦμε ἑμεῖς οἱ χριστιανοὶ τὸ νερό τῆς κολυμβήθρας στὸ ἅγιο Βάπτισμα. Τὸ νερό αὐτὸ κάνει θαῦμα. Γεννάει παιδιὰ τοῦ Θεοῦ! Τὰ πλένει – τὰ λούζει ἀπὸ τὰ ἁμαρτήματά τους καί τοὺς δίνει τὴν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μὲ τὸ Μυστήριον τοῦ ἱεροῦ Χρίσματος, πού συνδέεται μὲ αὐτό. Ἀλλὰ τὸ ἴδιο τὸ νερό τῆς κολυμβήθρας στὸ βάπτισμα εἶναι ἀπλό νερό ἀπὸ τὴν βρύση. Δὲν μπορεῖ νὰ κάνει τίποτε. Τὸ θαυμαστὸ ἔργο πού κάνει τὸ νερό τῆς κολυμβήθρας τοῦ βαπτίσματος, τὸ κάνει μόνο μετὰ τὴν «ταραχὴ» τοῦ ἀγγέλου. Ποιὸς εἶναι ὁ ἄγγελος; Ἄγγελος εἶναι ὁ ἱερέας πού – θὰ τὸ ἔχετε δεῖ – μὲ τὸ χέρι του «ταράσσει» τὸ νερό. Πραγματικὰ, ἔτσι γίνεται, χριστιανοὶ μου. Ὁ ἱερεὺς σκύβει στὴν κολυμβήθρα τοῦ βαπτίσματος καί σταυρώνει τὸ νερό της. Προσέχετε! Δὲν τὸ σταυρώνει ἀπὸ μακριὰ, ἀλλὰ βάζει τὸ χέρι του μέσα στὸ νερό καί τὸ διαταράσσει πραγματικὰ, γιὰ νὰ παραστήσει τὸν ἐξ οὐρανοῦ ἄγγελο τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς. Καί μὲ τὴν χειρονομία αὐτὴ τοῦ ἱερέα καί μὲ τίς φοβερὲς εὐχές, πού διαβάζει, ἔρχεται πραγματικὰ θεῖα Χάρη στὸ νερό τῆς κολυμβήθρας. Καί ὁ βαπτιζόμενος, ἄρρωστημένος ἀπὸ τὴν μεγάλη ἄρρώστια, πού ἔφερε ὅλες τίς ἄλλες, τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα, δηλαδὴ, θεραπεύεται· γιατί σβήνεται αὐτὸ τὸ ἁμάρτημα μὲ τὸ βάπτισμά του, ἐξαλείφεται, καί αὐτὸς ἐπανερχεται στὴν πρώτη του καθαρὴ κατάσταση.

2. Σ' αὐτὸν τὸν τόπο, λοιπόν, τῶν πονεμένων ἀνθρώπων πῆγε πρῶτα ὁ Χριστός μας, ἀγαπητοί, ὅταν ἦρθε στὴν Ἱερουσαλήμ γιὰ τὴν ἐορτὴ. Τὸ δίδαγμα ἀπ' αὐτὸ γιὰ ἡμᾶς εἶναι νὰ κάνουμε ἐπισκέψεις στὰ νοσοκομεῖα, στὰ σπίτια τῶν ἀσθενῶν, γιατί αὐτὸ δίνει κουράγιο σ' αὐτούς, ἀλλὰ αὐτὸ ὠφελεῖ καί ἡμᾶς. Πέρα ἀπὸ τὰ ἄλλα, μία τέτοια ἐπίσκεψη, μᾶς ὠφελεῖ στὸ ὅτι βλέπουμε πόσο ὑποφέρουν οἱ ἄνθρωποι, ἐνῶ ἡμεῖς ἔχουμε ὑγεία καί ἄς δοξάζουμε, λοιπόν, τὸν Θεὸ μας γι' αὐτό.

Ἀκόμη θέλω νὰ πῶ ὅτι στίς ἐπισκέψεις σὲ ἀσθενεῖς στὰ νοσοκομεῖα ἢ ἄλλοι, νὰ προτιμᾶμε τὴν περίπτωση πού εἶναι ἡ πιὸ σοβαρὴ καί ἡ πιὸ ἀξιολύπητη. Γιατί αὐτὸ ἔκανε ὁ Χριστός μας, μᾶς λέγει σήμερα τὸ Εὐαγγέλιο. Ὁ Χριστός στὴν Βηθεσδά, ὅπου ἦταν πολλοὶ ἄρρωστοι, πῆγε κατ' εὐθείαν

στήν πύο σοβαρή καί στήν πύο πονεμένη περίπτωση. Πλησίασε ένα παράλυτο, πύο ήταν εκεί 38 χρόνια, περιμένοντας τήν ταραχή του νερού τής κολυμβήθρας από τόν άγγελο, πύο θά κατέβαινε από τόν ούρανό, μήπως προλάβει καί αυτός κάποτε νά κατεβεί πρώτος στό νερό. 'Ο Χριστός, γιά νά του άποσπάσει τήν προσοχή, του έκανε τό άπλό έρώτημα, «άν θέλει νά γίνει καλά»· καί ο παράλυτος, άπαντώντας, είπε στον άγνωστό του τόν πόνο του. Του είπε ότι είναι 38 χρόνια στήν θέση αυτή, χωρίς όμως νά πετύχει ποτέ νά μπει πρώτος αυτός στήν κολυμβήθρα μετά τήν ταραχή του νερού από τόν άγγελο, γιατί πάντοτε προλαβαίνει κάποιος άλλος καί κατεβαίνει αυτός σ' αυτήν. Άσπλαχνία, χριστιανοί μου, άσπλαχνία στον κόσμο!... Ήταν γνωστός βέβαια ο παράλυτος, 38 χρόνια πιά εκεί στήν Βηθεσδά, αλλά κανείς δέν τόν λυπήθηκε, κανείς από τούς εκεί άρρώστους δέν φιλοτιμήθηκε κάποια φορά νά υποχωρήσει αυτός καί νά φροντίσει νά ρίψουν αυτόν στήν δεξαμενή. "Όλοι τους συμφεροντολόγοι... Μόνο γιά τόν εαυτό τους... Άλλά πρέπει νά μäs κάνει έντύπωση, χριστιανοί μου, μέ πόση ταπεινώση, μέ πόση λεππότητα καί ευγένεια, διατύπωσε τό παράπονό του ο παράλυτος. Δέν κατηγόρησε κανένα. Άπλά μόνο είπε – μέ πόνο βέβαια – τόν πόθο του μέν νά γίνει καλά, αλλά ότι δέν μπορεί νά τό πετύχει. Πόσο ραγίζει τήν καρδιά εκείνο τό, «δέν έχω άνθρωπο», πύο είπε στον Χριστό. Αυτός ο λόγος είναι ό,τι πρέπει καί γιά τόν σημερινό άνθρωπο, πύο ζει καταθλιπτικά στήν μοναξιά του! Τότε, λοιπόν, μετά τά λόγια αυτά του παραλύτου, άμέσως ο Ήησους τόν θεράπευσε καί του είπε: «*Άρον τόν κράββατόν σου καί περιπάτει!*»! Καί έγινε όπως τό είπε ο Χριστός.

3. 'Ο παράλυτος θεραπεύτηκε. "Έγινε τελείως καλά. Άλλά εκείνο πύο του είπε ο Χριστός, τό «*καί περιπάτει!*», έχει μία βαθύτερη έννοια. Σημαίνει ότι δέν άξιζει μόνο τό νά είμαστε καλά στήν υγεία μας, αλλά θέλουμε τήν υγεία μας γιά νά εργαζόμαστε γιά τήν σωτηρία μας, γιά τήν δόξα του Θεού. «*Περιπάτει!*»! Δηλαδή, βάδιζε τήν οδό, του Κυρίου τήν οδό. «Του Θεού τήν στρατά», πύο λέγει ή γιαγιά. Καί τό πρώτο πύο πρέπει νά κάνουμε, χριστιανοί, γιά νά «περπατούμε» τόν δρόμο του Θεού, σάν παιδιά του βαπτισμένα, είναι νά πηγαίνουμε στον Ναό του Κυρίου, στήν Έκκλησία γιά νά λατρεύουμε τόν Θεό. "Έτσι μäs δίδασκε νά κάνουμε καί ο θεραπευτής παράλυτος. Γιατί άκούσαμε στό Εύαγγέλιο ότι τόν βρήκε ο Ήησους στον Ναό (στίχ. 14)!

4. Τέλος, άδελφοί, σάν μία οικογένεια, οικογένεια του Θεού, πύο είμαστε καί μπορούμε, λοιπόν, νά έκφραζόμαστε έλεύθερα, έχω νά σäs πώ καί έγώ γιά τόν εαυτό μου ότι ή σημερινή εύαγγελική περικοπή μέ συγκινεί, γιατί μου θυμίζει τήν ήμέρα τής χειροτονίας μου σέ διάκονο, τό 1970 στήν Άγία Μαρίνα Ήλιουπόλεως Άθηνών, από τόν μακαριστό Άρχιερέα Χριστού, τόν Μητροπολίτη Φλωρίνης πατέρα Αύγουστίνο, τόν θρυλικό άγωνιστή των πατρώων παραδόσεων. "Άς έχουμε τήν εύχή Του! Θυμάμαι, λοιπόν, ότι είπα τότε έγώ – νεαρός, σέ ήλικία 28 έτών – ότι οί κληρικοί μέ τόν λόγο τους καί τήν όλη δράση τους πρέπει νά «ταράσσουν» τήν κοινωνία τής άμαρτίας, γιατί μόνο μετά τήν ταραχή των ύδάτων από τόν άγγελο γίνονταν καλά οί άρρωστοι τής Βηθεσδά. Καί δώσ' του, λοιπόν, καί έγώ ο νεαρός τότε, δώσ' του φωνές καί έπιθέσεις κατά των κακοποιών· καί μία ζωή δέν σκέφτηκα ο ταλαίπωρος, ότι ο Κύριός μας Ήησους Χριστός δέν θεράπευσε μέ αυτόν τόν τρόπο τόν παράλυτο. Αυτό, πύο λέγω τώρα, χριστιανοί μου, είναι ένα άλλο μήνυμα, σωστικό μήνυμα, πύο μäs έρχεται από τό σημερινό Εύαγγέλιο: 'Ο Χριστός μας, λέγω, δέν θεράπευσε τόν παράλυτο μέ τόν θορυβώδη τρόπο, μέ τήν «ταραχή των ύδάτων», όπως στήν Παλαιά Διαθήκη, αλλά τόν θεράπευσε μέ ταπεινό καί μυστικό τρόπο, μέ προσωπική κοινωνία καί γλυκό διάλογο μαζί του. "Έτσι πρέπει νά εργαζόμαστε. Άφού πρώτα στηλώσουμε τόν καταπεσμένο άνθρωπο, τότε, θεραπευμένος πιά αυτός, τότε νά του μιλήσουμε, άπλά πάλι καί διδακτικά, γιά τόν κίνδυνο μήν ξαναπάθει τά ίδια. 'Ο Χριστός, λοιπόν, όταν είδε τόν θεραπευθέντα παράλυτο στον Ναό, τότε, στήν καλή κατάσταση πύο ήταν, τότε του είπε τόν λόγο, «νά μήν ξανα-αμαρτήσσει γιά νά μήν του συμβούν χειρότερα». Αυτό σημαίνει ότι ο παράλυτος του σημερινού Εύαγγελίου ήταν πολύ άμαρτωλός καί οί άμαρτίες του, αυτές ήταν ή αίτία γιά τήν παραλυσία του. Καί όμως άπ' όλους, πύο ήταν στήν Βηθεσδά, αυτόν τόν πολύ άμαρτωλό πλησίασε ο Χριστός, χωρίς νά του πει τίποτε γιά τίς άμαρτίες του, αλλά μόνο γιά νά τόν θεραπεύσει. Καί όταν τόν θεράπευσε, τότε, άργότερα – «*μετά ταύτα*», είπε τό Εύαγγέλιο (στίχ. 14) –, τότε του είπε, ο Χριστός, καί μάλιστα όχι έλεγκτικά, αλλά διδακτικά, αυτόν τόν άπλό καί σύντομο λόγο: Πρόσεχε μήν ξανααμαρτήσσει· «*μηκέτι άμάρτανε!*»!

Εύχεσθε, χριστιανοί μου, νά φωτίζει καί έμäs τούς ιερείς σας ή Χάρη του Θεού, πώς πρέπει νά σäs καθοδηγούμε σωστά. Γιατί, είναι αλήθεια πάλι, ότι έμείς οί ιερείς καί οί Άρχιερείς, πρέπει νά διαμαρτυρόμαστε γιά τά παρατηρούμενα σκάνδαλα καί νά έλέγχουμε τούς σκανδαλοποιούς, αλλά άς μäs φωτίζει – ξαναλέγω – ή Χάρη του Θεού πότε νά κάνουμε αυτό τό δύσκολο ποιμαντικό πάλι έργο, αλλά καί πώς νά τό κάνουμε. Καί άκόμη, ποιό θά κάνουν τό «χειρουργικό» στήν ούσία του έλεγκτικό αυτό έργο. Γιατί όλοι οί ιατροί δέν μπορεί νά είναι χειρουργοί! "Άς μäs φωτίζει, ξαναλέγω, καί άς μäs δυναμώνει μέ τήν προσευχή σας ή Χάρη του Κυρίου μας Ήησού Χριστού, γιά νά σäs ποιμαίνουμε σωστά. ΑΜΗΝ.

Μέ πολλές εύχές, † 'Ο Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ήερεμίας